

binnen de maand na de kennisgeving van voormelde beslissing alsnog de vereiste overtuigingsstukken over te maken.

1.3. Op 23 juli 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 16 augustus 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 29/06/2009 door (B. M.) (...), geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene heeft een aanvraag van verklaring van inschrijving gedaan op basis van beschikking van voldoende bestaansmiddelen (art. 50§2-4° van het KB van 08/10/1981) gezien ze zelfstandige is in Nederland. Deze aanvraag werd geweigerd met een bijlage 20 zonder bevel om het land te verlaten op 18/11/2009 en aan betrokkene betekend op 14/12/2009. Er werd haar een extra maand gegeven om bijkomende stukken voor te leggen die duidelijkheid zouden brengen in haar effectieve bestaansmiddelen zodat kan uitgesloten worden dat zij en haar gezin ten laste zouden vallen van het sociale bijstandsstelsel. Betrokkene heeft tal van uitgaande facturen voorgelegd, maar slechts van drie kunnen we de betaling ervan terugvinden op haar bankrekening die ook haar bedrijfsrekening is. De niet vereffende uitgaande facturen kunnen niet in aanmerking worden genomen van de bestaansmiddelen van betrokkene. Bovendien blijkt uit de voorgelegde stukken dat haar echtgenoot soms geld stort op haar bedrijfsrekening waaruit wij besluiten dat zij onvoldoende inkomsten heeft van haar bedrijf. Nochtans blijkt uit de voorgelegde balans dat het bedrijf voor 2008 een winst van 34.429,25 euro zou gemaakt hebben!! Uit de bankrekening van haar echtgenoot blijkt dat hij van de maand dec. 2009 tot mei 2010 een totaal van 13.800 euro op zijn eigen rekening heeft gestort. Waarvan dit geld kwam en of hij dat in de toekomst ook nog zal hebben blijkt nergens uit het dossier.

De betrokkene legt onvoldoende bewijs voor dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel (art. 50, §2, 4°). Het is nog steeds niet duidelijk uit het administratief dossier op te maken over hoeveel bestaansmiddelen betrokkene effectief beschikt om in haar onderhoud in België te voorzien. Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten (art. 40§4-2° van de wet van 15/12/1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 50, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Zij verstrekt volgende toelichting:

"Dat art. 50 § 3 van het KB Vreemdelingen als volgt luidt:

§ 3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8.

Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat.

Dat in casu de aanvraag dateert van 29.06.2010.2009 zodat de laatst nuttige datum voor de Minister om een beslissing te nemen 29 12.209 was.

Dat in casu de bestreden beslissing genomen werd tot bijna 8 maanden na deze datum.

Dat derhalve gedaagde geen andere beslissing kon nemen dan aan verzoekster een bewijs van inschrijving af te geven. Dat zij in tegenstrijd tot het KB wel overgaat tot het nemen van de bestreden beslissing van 23.07.2010.

Dat in elk geval eerste gedaagde geen "nuttige" beslissing meer kon nemen na 29.12.2009.

Dat om deze reden alleen al de beslissing dient te worden nietig verklaard."

2.2. Verweerder antwoordt als volgt:

"(...) Verwerende partij stelt vast dat verzoekster een schending aanvoert van (het onbestaande) art. 50, §3 van het KB van 08.10.1981, doch dat hij de inhoud van art. 51, §3 citeert, zodat de verwerende partij ervan uitgaat dat verzoekster een schending opwerpt van dit laatste artikel.

Verzoekster heeft op 29.06.2009 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

Gezien verzoekster de haar gevraagde documenten had voorgelegd en haar aanvraag als volledig werd beschouwd, werd deze aanvraag door de gemeente overgemaakt aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

Op 18.11.2009 heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in toepassing van art. 51, §3 van het KB van 08.10.1981 een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. De gemachtigde oordeelde immers dat de door verzoekster voorgelegde documenten niet volstaan om een verblijfsrecht van meer dan drie maanden als beschikker over voldoende bestaansmiddelen toe te kennen.

Deze beslissing werd op 14.12.2009 aan verzoekster ter kennis gebracht en er werd aan verzoekster uitzonderlijk een bijkomende termijn van een maand (tot 13.01.2010) gegeven om nieuwe documenten over te maken die haar aanvraag kunnen staven.

Deze beslissing is genomen door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in toepassing van art. 51, §3 van het KB van 8 oktober 1981.

Zulks wordt ook uitdrukkelijk gesteld in de beslissing dd. 18.11.2009:

"In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd door (...) gewelgerd."

Art. 51, §3 van het KB van 8 oktober 1981 bepaalt het volgende:

"3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat."

Nadat verzoekster op 13.01.2010 nieuwe stukken had voorgelegd, heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op 23.07.2010 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

In casu kan verzoekster niet dienstig voorhouden dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van vijf maanden voorzien in art. 51, §3 van het KB van 08.10.1981.

Gezien de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden dateert van 29.06.2009, diende de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid conform art. 51, §3 van het KB van 8 oktober 1981, de beslissing te nemen uiterlijk op 29.11.2009.

In casu heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid het dossier van verzoekster ten gronde beoordeeld en op 18.11.2009 een beslissing genomen betreffende verzoekster haar aanvraag.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft aldus binnen de door art. 51, §3 voorziene termijn van vijf maanden een beslissing genomen, m.n. op 18.11.2009.

Dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in zijn beslissing dd. 18.11.2009 aan verzoekster uitzonderlijk een bijkomende termijn van een maand verleent teneinde bepaalde stukken voor te leggen, doet hieraan helemaal geen afbreuk.

Geheel conform art. 51, §3 heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid "de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat."

In casu heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verzoekster een gunst verleend, door niet onmiddellijk een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren en haar een bijkomende termijn te geven teneinde haar aanvraag alsnog te kunnen staven met de nodige documenten.

Verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid aldus voldaan heeft aan zijn plicht om binnen de door art. 51, §3 opgelegde termijn een beslissing ten gronde te nemen, nu een beslissing werd genomen op 18.11.2009.

Aangezien de documenten die door verzoekster werden neergelegd op 13.01.2010 door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid niet aanvaard werden als afdoende bewijs van het beschikken over voldoende bestaansmiddelen, heeft de gemachtigde op 23.07.2010 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Er kan niet dienstig voorgelaten worden als zou ook deze beslissing genomen moeten worden binnen een termijn van vijf maanden na de aanvraag.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 23.07.2010 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen, terwijl de aanvraag van verweerder dateert van 29.06.2009.

Dat deze beslissing genomen werd buiten de termijn van vijf maanden na de aanvraag van de verklaring van inschrijving, neemt niet weg dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid reeds eerder tijdig, op 18.11.2009, de aanvraag had geweigerd, dit geheel conform art. 51, §3 voormeld.

Aangezien wel degelijk binnen de termijn van art. 51, §3 een beslissing werd genomen door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, werd artikel 51, § 3 van het KB van 8 oktober 1981 geenszins geschonden."

2.3. Verzoekster stelt in haar repliekmemorie te volharden in haar standpunt.

2.4. De Raad merkt op dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster niet de bedoeling heeft de schending aan te voeren van artikel 50, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, bepaling die trouwens niet bestaat, doch wel van artikel 51, § 3, van voormeld koninklijk besluit. De materiële vergissing in het verzoekschrift werd ook door verweerder werd opgemerkt en heeft hem niet verhinderd om een passend verweer te voeren.

Artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 2010 bepaalt dat indien het gemeentebestuur niet in de mogelijkheid is om het recht op verblijf van een burger van de Unie of van een familielid van een burger van de Unie te erkennen en evenmin in mogelijkheid is om een aanvraag hiertoe af te wijzen door middel van een bijlage 20 het aan de gemachtigde van de minister toekomt om "binnen de 5 maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag" een beslissing omtrent deze aanvraag te nemen. De in artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 2010 bepaalde termijn is een vervalt termijn. Indien deze termijn niet wordt gerespecteerd dan impliceert dit dat de aanvrager in het bezit moet gesteld worden "van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8."

In casu diende verzoekster op 29 juni 2009 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving bij het gemeentebestuur van Lille als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Overeenkomstig artikel 50, § 2, 4°, van het koninklijk besluit van 8 oktober 2010 diende verzoekster bij haar aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag volgende stukken over te maken:

"a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en

b) een ziektekostenverzekering;"

In casu werd op de aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) van verzoekster door de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Lille de volgende vermelding aangebracht:

"Alle vereiste documenten werden overgemaakt op 21-09-2009. Uw aanvraag zal overeenkomstig artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beoordeeld worden door de Dienst Vreemdelingenzaken. U zal ten laatste binnen de vijf maanden, namelijk op 29-11-2009 uitgenodigd worden u opnieuw bij het gemeentebestuur aan te bieden ten einde u de beslissing aangaande de aanvraag van de verklaring tot inschrijving te laten betekenen."

Op 18 november 2009 oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoekster "onvoldoende bewijs voor de staving van (haar) aanvraag tot verklaring als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (voorlegde)" en nam hij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. In fine van deze beslissing wordt evenwel het volgende gesteld:

"Uitzonderlijk beschikt verzoekster over een bijkomende maand, nl. tot 13/01/2010 (datum van betekening + één maand) om alsnog de vereiste documenten over te maken : nl. bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken, vb meest recente personenbelasting, tussentijdse balansen, storting van firma- op persoonlijke rekening, uitgeschreven facturen + betaling ervan, enz."

De Raad merkt op dat in artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 op duidelijk wijze geregeld is binnen welke termijn verweerder een beslissing kan nemen met betrekking tot een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving en onder welke vorm deze beslissing dient genomen te worden. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan, wanneer hij gevat wordt om uitspraak te doen over een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving, drie mogelijke handelingen stellen:

- hij kan de aanvraag inwilligen,
- hij kan binnen een termijn van vijf maanden na de indiening van de aanvraag deze aanvraag weigeren door middel van een bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat,
- hij kan nalaten om een standpunt in te nemen binnen de termijn van vijf maanden na de indiening van de aanvraag, wat automatisch de afgifte van een verklaring van inschrijving tot gevolg heeft.

Voormelde bepaling laat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid evenwel niet toe om ten aanzien van bepaalde aanvragers te voorzien in wat verweerder omschrijft als "een gunst" en een beslissing te nemen waarbij wordt aangegeven dat deze nog geen definitief karakter heeft en een eindbeslissing zal worden genomen buiten de in artikel 51, § 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalde vervaltermijn. De mogelijkheid om te beslissen tot de afgifte van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten en met vermelding van de mogelijkheid om binnen één maand alsnog de vereiste documenten voor te leggen kan enkel in een voorafgaande fase, overeenkomstig artikel 51, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, genomen worden door "het gemeentebestuur", met dien verstande dat de toekenning van deze bijkomende termijn niet tot gevolg heeft dat de reglementair voorziene beslissingstermijn van vijf maanden wordt overschreden. De beslissing van 18 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan dan ook niet beschouwd worden als een beslissing conform de bepalingen van artikel 51, § 3, tweede of derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Tevens moet worden vastgesteld dat, aangezien verzoekster een aanvraag tot afgifte van een verklaring tot inschrijving indiende op 29 juni 2009, verweerder, overeenkomstig artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, een beslissing diende te nemen voor 29 november 2009. De door verzoeker op 23 juli 2010 "in uitvoering van artikel 51, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981" genomen beslissing werd derhalve genomen buiten de reglementair voorziene termijn van vijf maanden.

Verzoekster kan dan ook gevolgd worden in haar standpunt dat de vervaltermijn voorzien in artikel 51, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 2010 werd geschonden.

Het eerste middel is gegrond.

Aangezien een middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK

